

NEW YORK-i ELSŐ MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ

First Magyar Reformed
Church of New York City
344 East 69th Street
New York, NY 10021

☎ : (212) 734-5252

newyork1reformed@hotmail.com

www.ny69ref.com

Lelkipásztor: NT. Papp Zsolt

Főgondnok: Balla István

Vasárnapi iskola vezető:

NT. Fogarasi Anita

Kántor: Vilmányi Zita

*Illeszd őket egymáshoz egy fává, hogy eggyé
legyenek kezében! Ez. 37, 17.*

**Ökumenikus Istentisztelet
2009 Január.23-án**

Közös útkeresés

Ha keresztyénségünk tételeit ízekre szedjük és szembesítjük azokkal önmagunkat, minden bizonnyal siralmas eredményt kapunk. A kimondott, jobbról-balról megcsíszolt mondanivaló, a gyakran áhítattal hallgatott szószéki üzenet és a cselekedetek valósága között mély szakadék feszül, talán még a legkülönb elmék és lelkek esetében is. Elmondjuk, hisszük, de amikor arra az éles pillanatra kerül sor, hogy ténylegesen lemondjunk a magunk akarataról, visszafogjuk indulatainkat, baráti jobbot nyújtunk, vagy a békességet keressük, nem kevésszer csődöt mond az elméleti felkészültségünk. A leggyakrabban a megbocsátás, a kiengesztelődés, a közös útkeresés próbakövén bukik el keresztyén lendületünk. Ennek titka, hogy túlzottan szeretjük önmagunkat, túl nagy fontosságot tulajdonítunk a magunk elképzeléseinek, múltjának, családfájának, sérthetlenségének. Nem ritka templomainkban az a furcsa helyzet, hogy a lekipásztor az evangéliumot hiedeti, a békére való igyekvés jézusi imperatívuszáról beszél, mely szerint még az ellenségnek is(történelmi, vagy újkeletű, nincs különbség) meg kell bocsátani és fejére olvassák az ítéletet: nem elég jó hazafi! A hit és az üdvösség szempontjából egészségtelen, ha a templomot nemzeti céloknak próbáljuk alárendelni, hiszen bármennyire is gyönyörű az örökségünk, zaklatott és szenvedéssel telített a történelmünk, ezek csak eszközei annak, hogy közelebb kerüljünk a Krisztus tanításához, váltságtörténetéhez, mert amire Ő tanít, az a gondolkodásnak, magatartásnak, cselekedeteknek a csúcsa. Vannak esetek, amikor régi sérelmek miatt elmaradt gyülekezeti tagok, nem találják a templom ajtajához visszavezető utat. Mert tényleg sokat tettek a múltban, erőt, energiát nem kíméltek, aztán ahogy lenni szokott “pofonokat” is kaptak cserébe. Ha ténylegesen Krisztusért, az Ő ügyéért volt az áldozat és ha megértettünk valamit a szenvedéstörténetből, a megfeszítésből, akkor hajlandóak vagyunk a kiengesztelődésre, a megbocsátásra, mert Urunk ezt kívánja tőlünk és ehhez erőt is ad a hit láthatatlan hullámain keresztül. Családban, házastársak vég nélküli küzdelme, értelmetlen harca, a válóperek sokasága éktelenül bizonyítja, hogy mily keveset értenek sokan a szeretet és megbocsátás lényegéből. Testvérek közötti versengés, mely gyűlölködéssé fajul, kísértetiesen idézi a Kain és Ábel ószövetségi történetét. Magyar a magyarral gyakran hasonlóképpen cselekszik, miközben bizonygatja, hogy mennyire ősrégi a mi keresztyénségünk és milyen mély gyökerekkel rendelkezünk a hit területén. A Krisztus tanítása, de a történelem tükre is ékesen igazolja, hogy család, közösség, nemzet csak a gyűlölet írmagjának kiirtása és a békességre való igyekvés által lehetséges. A mi fejedelmünk nem élt soha az erőszak, a befeketítés, a korrupció, a harag, a bosszúállás eszközeivel, mindezek ellen harcot hirdetett. Fogadjuk el, hogy jövődóteremtő erő, kéklő égbolt, felhőtlen mosoly rejlik a megbocsátásban, kövessük ne csak szavakban, de cselekedetekkel is a Békesség Fejedelmét!

Papp Zsolt

Őrizz meg!

Egyértelmű számunkra, hogy a mai élethelyzet egy visszaigazolása annak, amit hirdetünk, amit hiszünk, megszilárdítja bizalmunkat a mindig állandó Isten egyedülvalóságában, hiszen bármit is imádna, bálványozna az ember rajta kívül, romló és porlófélben vannak az oly sokszor kitűntetett “félistenek”. Válságban a világgazdaság, olvassuk és lázas tanácsadások borítanak el, arra vonatkozóan, hogy mibe menekítsük az esetlegesen megtakarított fölösleget, az arany, gyémánt, különböző fémek, netalán az anyaföld parcellái vezetnek a tanácsadási listákat. Kevesen gondolnak arra, nem is nagyon tehetik, hiszen más lélekkel tekintenek szét, hogy a mai valóságkép elsősorban a világot átfogó erkölcsi válságnak a vetülete. A túlzásba vitt mohó fogyasztás, mely elfogyasztja a levegőt, vizet, ledönti lábukról az erdőket, az állandóan célul kitűzött rohamos üzleti növekedés most megfenekleni látszik és ez riadalmat okoz. Rémültre azonban nincs ok. Hitünk szerint Isten megtartja kevés igazért is a számos igaztalant. Gondviselő kegyelme, melynek állandósága ellentmond a mi világi következtetési rendszerünknek biztosítja az igazán létfontosságú életelemekeket. A szárazság próbája ellenére is ad még áldást a termőföldre, megadja a napfényt, az évszakokat, a nappalt és éjszakát, biztosítja a továbbadható tudás, történelmi és élettapasztalat magvát és talán a környezeti, társadalmi figyelmeztetők által nemesebb, átgondoltabb, tisztább életcélokhoz juttatja a felnövekvő nemzedéket. Lehet, hogy mindennek ára lesz, mely lemondásban, szerényebb életvitelben, kevesebb anyagi célban fog kikristályosodni a ma még dúskáló és tobzódó nyugati féltekén is. Számunkra, Krisztusban bízók számára reménységet ad az értékek, ajándékok sokasága, melyek felülről áradnak és ezeket bizonyosan nem bántja semmiféle gazdasági vagy társadalmi fordulat. A világi intézményekben, bankokban, kifizethetőségekben megbicsaklott bizalom, reménységünk szerint az értünk, ellenszolgáltatás nélkül kifizetett áldozat felé fordul, melyből borús napon, vagy napsütötte reggelen egyaránt kegyelem sugárzik. Közösségeink megingathatlanul a szolgálat és a szeretet közösségei kell maradjanak, az atyafiak közössége, mert így részesednek igazán Isten áldásában. Mindezt pedig nem véka alá rejtett lánggal, nem félgőzzel, ímmel-ámmal. Isten a teljességet adja számunkra Fia által, ezért mi is a teljes életvitellel tartozunk öneki. A világ holnapját nem tudjuk kitalálni, de tudjuk hasznosítani belátással a történelem és a mindennapi élet tapasztalatait. Akkor amikor a nép nem akart az Úrral járni, akkor amikor a vámszedők, paráznák, ügyeskedők, nyerészkedő tisztességtelenek közössége határozta meg az irányt, Isten mindig élt a feddés és a próba eszközével. A történelem, a gazdaság, a természet egyaránt az Ő nevelőeszközei lehetnek. Maradjunk hát bármi áron is közösségben Krisztussal és a benne bízókkal.

Papp Zsolt

...hogy eggyé legyenek kezekben! Ez. 37,17b.

Bevonulás, buzdítás elcsendesedésre.

Gyülekező ének.....	42 Zsoltár: 1v.
† Apostoli köszöntés	
Textus alapu köszöntés.....	Ez. 37, 17.....helyi lelkipásztor
Imádság.....	
Ének.....	395 Dicséret: 1-3v
Preaching.....	Rev. Paul E. Glover
Prayer.....	
Hymn	Holy-Holy-Holy (488 Dicséret 1-4)
Igehirdetés.....	Nt. Kulcsár Sándor
Imádság.....	
Úri imádság.....	Mt 6, 9-13.

Hirdetések- Köszönjük a szeretetvendégség elkészítését: a gyülekezet szolgáló közösségének. Hála és köszönet Isten megajándékozó kegyelmének!

Minden vasárnap d.e. 11 órától tartunk rendes istentiszteletet, hónap első vasárnapján, valamint egyházi ünnepekkor úrvacsorához járulunk.

Az Úr legyen gyülekezetünk őriző pásztora.

Adakozás - † doxológia - az adományok felajánlása

**'Adjátok meg mindenkinek, amivel tartoztok:
aki-nek az adóval, annak az adót, akinek a
vámval, annak a vámot, akinek a félelemmel,
annak a félelmet, akinek pedig tisztelettel:
a tiszteletet.'**(Róm 13,7)

**Tetőd jön minden áldás,
Tied minden hálaadás,
Téged dicsér minden élet,
Atya, Fiú és Szentlélek!**

Záróének:398 Dicséret 1-3v

† Áldás4Mózes 6,24-26.

**Áldjon meg téged az Úr és őrizzen meg téged!
Ragyogtassa rád orcáját az Úr és könyörüljön rajtad!
Fordítsa feléd orcáját az Úr és adjon neked békességet! Ámen.**

*Várg alázattal és elcsendesedve az Úrra! Imádkozz és dolgozz
önmagadért, szeretteidért, egyházunkért,
lelkipásztorainkért és az igehirdetés áldásáért!*

**ORANDO ET LABORANDO
IMÁDKOZVA ÉS DOLGOZVA**